

Κυριακή 10η Μαρτίου 2024

Κυριακή Απόκρεω.

(Ματθ. 25, 31 – 46).

«...συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ’ ἀλλήλων» (Ματθ. 25, 32).

Τὴν τελειωτικὴ πρᾶξη τῆς ἱστορίας μᾶς περιγράφει ὁ Χριστὸς σήμερα στό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς ἡμέρας. Τὴν πρᾶξη μέ τὴν ὁποία θά κλείσει ἡ παροῦσα πραγματικότητα καί θά ἀρχίσει ἡ ἀπέραντη αἰωνιότητα. Αὐτό τό γεγονός πρόκειται νά τό ζήσουμε ὅλοι. Ἄλλοι θά τό βιώσουμε χαρούμενα καί ἄλλοι θά τό ζήσουμε τραγικά. Κανείς δέν πρόκειται νά ἐξαιρεθεῖ ἀπό ἐκείνη τὴν ἡμέρα. Κανείς δέν πρόκειται νά ἀποκλειστεῖ ἀπό τὴ διαδικασία τῆς κρίσης.

Ὁ Χριστός περιγράφει αὐτό τό παγκόσμιο γεγονός πολύ ἀδρά καί λιτά: «...συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τά ἔθνη, καί ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ’ ἀλλήλων». Ὅλα τά ἔθνη, ὅλη ἡ ἀνθρωπότητα, ὅλα τά πρόσωπα τῶν ἀνθρώπων ἐκείνη τήν ἡμέρα τῆς Κρίσης θά συγκεντρωθοῦν μπροστά στόν Θεό. Ἐκείνη τήν ὥρα θά πέσουν οἱ μάσκες. Ὅταν φανερωθεῖ «ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ», ὅταν τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ κοιτάξει τά πλάσματά Του, ὅταν τό βλέμμα Του συναντήσῃ χωρίς ἐμπόδια ὅλα τά βλέμματα, τότε «ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ’ ἀλλήλων». Τότε θά γίνῃ τό τελικό ξεκαθάρισμα, θά χωριστοῦν οἱ δύο μεγάλες ομάδες τῶν ἀνθρώπων, θά ἐξαφανιστοῦν τά προσωπεῖα, θά λάμψουν οἱ πράξεις, θά νικήσῃ ἡ ἀγάπη. Ἐκείνη τήν ὥρα τῆς ἐνδοξης θεϊκῆς παρουσίας δέν θά ὑπάρξουν μεσαῖες λύσεις, δέν θά ὑπάρξουν γκρίζες ζῶνες, δέν θά συγκαλυφθεῖ τίποτε πίσω ἀπό τήν ὑποκρισία, δέν θά κρυφτεῖ τίποτε πίσω ἀπό τό ψέμα, δέν θά ὑπάρξουν ἐνδιάμεσες καταστάσεις. Ἐκείνη τήν ὥρα, πού ὁ Κύριος θά

καθίσει στόν θρόνο τῆς μεγαλοσύνης Του, ὅλοι θά πάrouμε μιά ξεκάθαρη θέση ἀπέναντί Του. Τότε θά ὑπάρξει μόνο τό δεξιά καί τό ἀριστερά. Δέν θά ὑπάρξει κέντρο. Δέν θά ὑπάρξει συμβιβασμός. Τότε, μέ τή ζωή πού κάναμε, θά φανερωθεῖ ἐάν ἀγαπήσαμε τόν Χριστό ἢ ἐάν δέν Τόν ἀγαπήσαμε. Μέ τήν ἀγάπη πού δείξαμε στούς ἄλλους θά τοποθετηθοῦμε ἀπέναντι στόν Χριστό. Μέ τήν ἀγάπη πού δείξαμε στούς ἄλλους θά δείξουμε ἐάν ἀγαπήσαμε τόν Χριστό.

Ὁ Κύριος ἐκείνη τήν ὥρα τῆς μεγάλης πανανθρώπινης συγκέντρωσης θά μᾶς κοιτάξει ὅλους μαζί καί τόν καθένα χωριστά. Τό βλέμμα Του θά τρυπήσει τήν καρδιά μας, θά σπάσει τή βιτρίνα μας, θά φωτίσει τίς πράξεις μας. Αὐτό τό βλέμμα θά εἶναι ἡ μεγάλη ζυγαριά, πού θά ζυγίσει τήν ἀγάπη τήν ὁποία δείξαμε στή ζωή μας. Ἐάν ἡ ἀγάπη πού κουβαλᾶμε ἀπλώνεται πρὸς ὅλους καί ἀντέχει στήν αἰωνιότητα, θά περάσουμε στά δεξιά τοῦ Σωτήρα. Ἐάν ἡ ἀγάπη δέν εἶναι τρόπος ζωῆς, ἀλλά εἶναι μόνον αἶτημα,

έγωιστική έπιθυμία και άτομικό ζητούμενο, θά περάσουμε στους έχθρους του Σωτήρα. Έκείνο τό βλέμμα δέν θά μάς κρίνει. Έκείνο τό βλέμμα θά αποκαλύψει τήν κατάσταση πού έμεις προετοιμάσαμε για τόν έαυτό μας. Έ στιγμή τής κρίσης είναι τελικά ή στιγμή τής αγάπης. Έ υπέρτατη αγάπη του Θεού θά μετρηθεί μέ τήν αγάπη των ανθρώπων. Όποιος μιμήθηκε τή θεϊκή αγάπη θά είναι ό φίλος, υίός και κληρονόμος του Θεού. Όποιος απέριψε τήν αγάπη και δέν βγήκε από τόν έγωισμό του, για να προσφέρει στους άλλους, θά είναι για πάντα μόνος, θά βασανίζεται από τήν παρουσία ενός Θεού πού αντιπάθησε, από τήν αγάπη ενός Θεού τόν Όποιο δέν αγάπησε.

Έ μέλλουσα κρίση όλων των ανθρώπων δέν είναι τό τέλος τής ανθρωπότητας. Είναι τό τέλος τής ιστορίας. Είναι τό τέλος του χωροχρόνου, όπως τόν βιώνουμε τώρα. Είναι τό τέλος τής άμαρτίας και τής κακίας του διαβόλου. Ταυτόχρονα, όμως, είναι μία νέα αρχή. Είναι ή αρχή

τῆς αἰωνιότητος, τῆς ἀπέραντης καί ὑπερένδοξης Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Εἶναι ἡ ἀρχή τῆς ἀνεπίστροφης μακαριότητος τῶν ἐραστῶν τοῦ Ἰησοῦ, τῆς ἀπέραντης εὐχαρίστησης τῶν καθορώντων τήν ἄρρητη ὁμορφιά τοῦ προσώπου Του. Ἐκείνη ἡ ἡμέρα εἶναι ἡ ἀρχή μιᾶς πανήγυρης πού συνεχῶς θά αὐξάνει καί ποτέ δέν θά τελιώνει.

Ζοῦμε τή σύντομη ζωή μας, χωρίς νά ξέρουμε πότε θά τελειώσει ἡ διαδρομή μας πάνω σ' αὐτή τή γῆ. Στόν ἐλάχιστο χρόνο πού ἀναπνέουμε, προλαβαίνουμε νά χαρίσουμε τήν ἀγάπη ἀφειδώλευτα πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας πού τήν περιμένουν. Προλαβαίνουμε νά δοῦμε στά πρόσωπά τους τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ἐάν ἀγαπήσουμε τοὺς ταπεινοὺς καί περιφρονημένους, ἐάν συμπαρασταθοῦμε καί βοηθήσουμε τοὺς ἀναγκασμένους, ἐάν προσφέρουμε ὅ,τι μπορούμε στοὺς πληγωμένους, τότε φορτωνόμαστε μέ τό καλύτερο ἐφόδιο γιά τήν αἰωνιότητα. Καταθέτουμε τό καλύτερο καταπίστευμα γιά τό

μέλλον μας. Στολίζουμε μέ τόν ώραιότερο τρόπο τό πρόσωπό μας, γιά νά δεχτοῦμε τό βλέμμα τοῦ Χριστοῦ.

Σήμερα ὁ Κύριος μᾶς βεβαιώνει ὅτι τήν ἔσχατη ἡμέρα «...συναχθήσεται ἔμπροσθεν αὐτοῦ πάντα τά ἔθνη, καί ἀφοριεῖ αὐτούς ἀπ' ἀλλήλων». Αὐτή ἡ εὐλογημένη σύναξη εἶναι ἡ προσδοκία μας. Ἡ ζωή μας εἶναι τό στάδιο στό ὁποῖο προετοιμαζόμαστε γιά τή σύναξη αὐτῆς τῆς ἔσχατης ἡμέρας. Ἐάν προετοιμαστοῦμε μέ τήν ἀγάπη καί τήν προσφορά μας πρὸς τοὺς ἄλλους, τότε ἐκείνη ἡ ἔσχατη ἡμέρα θά γίνει ἡ πρώτη καί ἀτελεύτητη ἡμέρα τῆς σωτηρίας μας. Ἡ ὄγδοη καί αἰώνια ἡμέρα τῆς παρουσίας τοῦ Θεοῦ. Μακάρι, μέ τήν ἀγάπη πού προλαβαίνουμε νά χαρίσουμε ἀπό τώρα, νά λάβουμε τότε τή θέση μας ἀνάμεσα στοὺς δικαίους καί στοὺς ἁγίους, ἀνάμεσα στοὺς σωσμένους ἀδελφούς τοῦ Χριστοῦ, ὅπως εἶναι δίκαιο καί ἀληθινό καί ὅπως Ἐκεῖνος μᾶς τό δίδαξε σήμερα μέ τοὺς λόγους Του. Ἀμήν.